

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

הפחד שמנטל פחדים

נסיעתו של כלב בן יפונה לחברון, לא הייתה על גבי כביש סלול, באוטובוס מוגן ירי... הוא צעד בשבילים מפותלים ומסוכנים, כדברי הוזהר הקדוש: "אמר רבי יהודה, אורח אחרא נטיל, ועקים שבילין, ומטא על קברי דאבהן, ואסתכן בגרמיה, דהא כתיב [=] הוא הלך דרך אחרת (משאר המרגלים), עיקם את דרכו על גבי שבילים, ובא להשתטח על קברי אבות, והסתכן בעצמו. שהרי כתוב] ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק" (וזהר ח"ג קנה ע"ב).

הוא יצא יחד עם שאר הנשיאים לרגל את הארץ, ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר צין עד רחוב לבוא חמת, ויעלו בנגב. אך שם התחיל לקלוט שהוא בסכנה; המרגלים מתכננים להחליש את לב ישראל מלעלות לארץ. "מה עבד כלב? אשתמיט מונייהו, ואתי לגבי קברייא דאבהן, וצלי תמן צלותיה" [= מה עשה כלב? נשטמ מהם, ובא לקברי אבות והתפלל שם הפילתו]. הוא נפרד מהם "ויבוא עד חברון", וכדברי רש"י: "ויבוא עד חברון - כלב לבדו הלך שם ונשתטח על קברי אבות, שלא יהא ניסת לחבריו להיות בעצתם".

כיצד התיר כלב לעצמו ללכת במקום מסוכן שכזה, מקום ששורץ מחבלים? וכי לא ידע שהוא מכניס את עצמו בסכנה? עונה על כך הוזהר: "מאן דאיהו בדוחקא לא אסתכל מידי, כך כלב, בגין דהוה בדוחקא לא אסתכל מידי, ואתא לצלאה על קברי אבהן, לאשתזבא מעיטא דא" [= מי שנמצא בדוחק וצרה, לא מסתכל על מאומה. כך כלב, מאחר שהיה בדוחק לא הסתכל מאומה, ובא להתפלל על קברי אבות שינצל מעצה זו].

כלב בן יפונה, לא חשב על סכנת המחבלים 'בני הענק' הדרים בחברון, שכן הוא היה עסוק בברוח מסכנה איומה יותר; סכנת הנפילה לעצת המרגלים... הפחד מליפול לעצת המרגלים, השכיח והקפאה את הפחד מבני הענק...

המסר שלמד מכך מוהרנ"ת, היה: מי שמפחד שלא ייפול לידי היצר ותאוותיו, לא יפחד מלצאת ליער גם באמצע הלילה, לצעוק ולהתחנן לה'!

אילו היתה ההתבודדות ביער בחצות, 'לוקסוס' רוחני, היה מה לפחד... אך אם מדובר בעצה נפלאה כיצד להימלט מהכלא של תאוות העולם הזה, אין מקום לפחד. שכן, כשבורחים באישון לילה מבעד לסורגים של בית הכלא, לא נרתעים מהחושך...

מה נשמע?

■ שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה במכון 'נחלת צבי' שמחים להודיע על הפעת ספר חדש ומיוחד בעניינים העומדים ברומו של עולם.

ידוע שיחת רבינו הקדוש שהיה משתוקק שיתקרב אליו איש למדן שיבאר כתבי האר"י עד שאפילו נערים יוכלו להבינם (חיי מוהר"ן שגם)

כידוע הדברים מכוונים למוהרנ"ת שביאר את יסודות הקבלה, השתלשלות העולמות, החלל הפנוי, שבירת הכלים וכו', על פי הקדמות של מוהר"ן זיע"א באופן שדברי הקבלה מובנים בפשיטות לכל אחד.

ומה נכבד היום בהתגלות הספר היקר בשם "איש תבונה ידלנה" מהרב דוד שפירא שליט"א, המבוסס על תורת מוהר"ן ותלמידו מוהרנ"ת ב'ליקוטי הלכות', ובו מבוארים כל ענייני הקבלה המוזהר ומהאריז"ל ערוכים לפי סדר השתלשלות הבריאה כמבואר בספר עין חיים, באופן פשוט המביא לידי קיום הדברים למעשה, שגם מי שאינו בקי בסתרי תורה ובדברי הקבלה יוכל להבין הדברים בבהירות נפלאה.

הספר מעוטב בהסכמת הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א ועוד, ויראה אור א"ח בימים הקרובים, ובקרוב יהיה ניתן להשיג בחנות ספרים ברסלב ובחנויות הספרים המובחרות.

"ואודות הפחדים שיש בזה, אמר מוהרנ"ת: שעל זה נאמר מה דאיתא בוזהר הקדוש פרשת שלח בעניין הליכת כלב לחברון להשתטח על קברי האבות, ולא נתיירא מהענקים. ואיתא שם על זה: 'מאן דאיהו בדוחקא לא אסתכל מידי, כך כלב בגין דהוה בדוחקא לא אסתכל מידי, ואתא לצלאה על קברי אבהן. וכן כל אדם, מי שיודע ומחשב עצמו היטב, שכהרף עין יפרחו ימיו ויצטרך ליתן דין וחשבון מכל מעשיו, ולא יוותרו לו על שום דבר וכו' - מי שמחשב את עצמו על כל זה, בוודאי לא יביט על שום מניעה מהפחדים וכיוצא!

"ומכל שכן שבאמת אין בזה שום פחד כלל, כמו שאמר אדמו"ר זצ"ל בפירושו בעת שדיברו לפניו מזה, ואמר, שאם היה לו בן יחיד היה משלחו יחידי לבילה לשדה, ולא היה חושש לשום דבר. ואמר זאת על כל אדם, שאין לפחד כלל משום דבר, כי שלוחי מצוה אינן ניווקין" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, ט).

פעם אף הדגים זאת מוהרנ"ת, בפספרו סיפור שאירע באחת מהעיריות האוקראיניות:

"פעם התנפלו שודדים על עיירה קטנה, וכל התושבים ברחו. בין הבורחים היה איש אחד, שהיה ידוע בין התושבים לפחדן גדול מאד. וכשברח, התחבא בבית הקברות ושהה שם כל הלילה.

למחרת, כששבו הבורחים העירה, שאלוהו ידידיו: איך לא פחדת להישאר לבד בבית הקברות כל הלילה? ענה להם: השודדים הטילו עלי אימה כזו, עד ששכחתי שפחדן אני... וסיים מוהרנ"ת ואמר, שכמו כן הוא בעבודת ה' יתברך. כי כשמרגישים את הפחד והיראה מיום הדין הקרב וכו', מתבטלים כל הפחדים הגשמיים" (שי"ש"ב, תקנה).

הן אמת ש'מופקר' לא צריך להיות, "כי יכולים להיות איש כשר בלי הפקרות" (שיחות הר"ן, נא). אך מאידך, מי שאינו מחפש דרך להינצל מתאוותיו הוא המופקר האמיתי, ו"כשרודף אחר עסקי עולם הזה ורחוק מעבודתו יתברך, זהו מופקר באמת" (שם). "כי אין הפקר גדול מזה, כשאין חושבין על אחריתו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי לאחר פטירתו. כי אי אפשר להימלט מן המיתה בשום אופן. ואם כן מאחר שאי אפשר להימלט מזה, ואז יהיה עולם ארוך לעולמי עד ולנצח נצחים, היש מופקר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחיים!?" (ליקוטי הלכות, הפקר ונכסי הגר ג, א).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	סיון	ה"ב	ה"ז	ה"א	תענית
א	טז	א:	קמט	כג כד	ג
ב	יז	ב:	קנ	כה כו	ד
ג	יח	ג:	קנא	כז כח	ה
ד	יט	ד:	קנב	כט ל	ו
ה	כ	ה:	קנג	לא לב	ז
ו	כא	ו:	קנד	לג לד	ח
ז	כב	ז:	קנה	לה לו	ט

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב: 1-718-8552121
באנגליה: 0203-6085819 (44)
מוקד הישועות: 1800-81-81-81

הנצחה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
bratslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיהו ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

אחד היה אברהם!

מרחקים אותם מאד. עד שקצת בני הנעורים חזרו לסורם מחמת הייסורים שהיו להם מביתם, מחותנם ומאביהם ומנשותיהם וכיוצא, וקצתם נשאר אצלו ונדבקו בו" (חיי מוהר"ן, שצה).

אך עדיין לא זו עיקר גדולתו; עיקר גדולתו היא בכך שהיה יחיד ומיוחד, בבחינת "אחד היה אברהם"!

אילו היה שייך לקבוצה מסוימת, שמזדהה אתו – גם אם הייתה כל הקבוצה הזאת נחשבת לקבוצה של משוגעים – לא היה עדיין הקושי גדול כל כך. עיקר הקושי היה נעוץ בכך שהיה יחיד לחלוטין, ללא שום קבוצה תומכת.

וכך כותב על כך רבי אברהם ב"ר נחמן:

"במאמר הנדפס בתחילת ליקוטי תנינא על אודות הכתוב 'אחד היה אברהם', יש לפרש בדבריו הקדושים, שזה עיקר וכלליות תפארתו ותשבחותו שזכה על ידם להתגלות שכנתו יתברך. כי אין דומה המכיר ומבחין באמיתת האמונה, בשמעו וראותו מהסכמת הרבים על אמיתתה, כהמכיר ומבחין באמיתתה וכלל לבבו ונפשו, ואין לו כלל אגודה וחבורה להביט עליהם ולקבל מהם הסכמה הזאת. ועוד בתכלית ההיפך, תתעורר ותתגבר כל כך לבבו ונפשו בהבחנה והכרה הזאת, עד אשר יחבר ויאגוד אגודות וחבורות שישמעו ויקבלו מאתו הסכמה הזאת" (ביאור הליקוטים, אחד היה אברהם).

כך גם היה מוהר"ן; הוא היה מוכן ללכת עם האמת, גם

"אחד היה אברהם - שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאילו הוא אחד בעולם"

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, השמטה)

אברהם אבינו, לא ישב בביתו כאדמו"ר מכוונו, וחסידיו הפיצו ספרים של אמונה. אלא התהלך בעיירות, והיה נדמה בעיני העולם כמושוגע...

"ודרכו היה, שהיה בא בתוך העיר, והיה רץ בתוך העיר, והיה צועק 'הוי הוי גיוואלד'. והיו רצים אחריו כמו שרודפים אחר המשוגע, והוא היה טוען עמהם הרבה שהם כולם בטעותים גדולים, כי היה בקי בכל השכליות והסברות של דרכי העבודה זרה שלהם, כי העבודה זרה של הקדמונים היו להם בזה כמה סברות ושכליות של טעות, ואברהם אבינו עליו השלום היה בקי מאד בכל סברותיהם ודרכי טעותיהם. והיה מוכיחם ומראה להם שהכל טעות, וגילה להם האמונה הקדושה האמיתית.

ונמשכו אחריו קצת בני הנעורים, כי זקנים לא היה מקרב, כי הזקנים כבר נשרשו בטעותיהם הרבה וקשה להשיבם מדרכם עוד, רק בני הנעורים נמשכו ורצו אחריו. והיה הולך מעיר לעיר, והם רצו אחריו. והיו אביהם ונשותיהם חולקים עליהם, על אלו בני הנעורים, כי אמרו עליהם שיצאו לתרבות רעה ונשתמדו, עד שהיו

אם הוא היה 'חסיד ברסלב' יחידי בעולם, וכל השאר היו זורקים עליו אבנים...

וכך הוא כותב במכתבו: "וכל אחד צריך לומר על עצמו 'אחד היה אברהם' כמו שמבואר בתחילת הספר (ליקוטי מוהר"ן תנינא). ואני מחיה עצמי עתה בזה הרבה, כי מה הייתי עושה אם גם אתם חס ושלום הייתם זורקים בי אבנים חס ושלום, כמו שעבר על אברהם אבינו שהיה אחד בעולם. ברוך השם שאתם ניצלתם מזה"..." (עלים לתרופה, מכתב קס)

ולסיום, כדאי לדעת:

"אחד היה אברהם" לא נאמר רק לגבי מונעים וחולקים, אלא גם לגבי חברים וידידים טובים, עובדי ה' מופלגים, שגורמים לאדם חלישות הדעת בראותו עד כמה הוא רחוק ממדרגתם...

כי "כמו שיש כמה מיני מניעות מהמונעים הרשעים או מתנגדים, הרוצים למנוע מהאמת בכמה הסתות ופיתוים ודברי ליצנות והלקלקות וכו'. כן יש גם כמה מיני מניעות וחלישות הדעת אפילו מחבריו ואוהביו באמת. וכל זה אי אפשר לכבר בכתב, רק כל אחד יבין בעצמו כפי עניינו. וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך ה'גל', בבחינת 'אחד היה אברהם' לחשוב כאילו הוא יחידי בעולם" (ליקוטי הלכות, פסח ט, כב).

רבי נחמן בן רבי יהודה לייב - מאנשי מוהרנ"ת

העצום, כי היה לו רחמנות גדול עליו. וגער בו מוהרנ"ת ז"ל ואמר לו בלשון תמה: "עליו אתה מתאנח? שקם בחצות-לילה ועסק מאז ועד הנה בתורה ותפילה ובקשות ותחנונים, וגם הוא עני ובעל יסורים, ויש לו אשה רעה, אשר על ידי כל זה לא יראה פני גיהנום (עירובין מ"א, א) - אשרי לו ואשרי חלקו לעולמו עד וכו', הלא על הנגיד משה וכו' יש להתאנח, אשר אכל סעודת הצהריים בהרחבה גדולה, וגם שתה אחר כך יין טוב, גם שכב עצמו לישון אחר כך, (ועבר עליו מה שעבר, כידוע) - עליו יש להתאנח! כי מי יודע כמה שנים יהיה מוכרח להודיך בעונשים קשים ומרים, עד אשר יודיך ויצטרף מזוהמת העולם הזה!" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן כרך ג' עמ' 17)

של 'זעקסער' (שישית הרובל) וממטבעות אלו היה הולך להביא לחם ומעט ירק לביתו.

ויהי היום, ובקיץ תקע"א העתיק מוהרנ"ת את מגוריו מנמירוב לברסלב, כעבור מספר ימים נודע לו מהי 'פרנסתו' של הצדיק והעובד ה' רבי נחמן ברבי יודל, הזדעזע מוהרנ"ת והתחלחל מאוד, הוא פנה בנימה של קפידה למקורביו מתושבי העיר ואמר להם: "איש כמותו מניחים לישב בבית קברות?! הלא אם יחסר לו פעם להוצאות שבת קודש והוא יישא את עיניו למרום בתפילה לעני, עלול חס ושלום להסתלק בנו של מאן'דהוא מן העולם, כדי שירוויח רבי נחמן זעקסער' ויהיה לו לקנות לכבוד שבת, מהרו והעבירוהו משם!"

בעקבות דברי מוהרנ"ת, התעוררו אנ"ש וקיבלו על עצמם לתמוך ברבי נחמן ובלבד שיעזוב את משרתו כשמש בית-הקברות.

"פעם-אחת" כותב רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין, "עמד לפניו (לפני מוהרנ"ת) רבי נחמן ברבי יודל לייב, שהיה איש כשר וירא וחרד לדבר השם ועסק יומם ולילה בתורה ותפילה ובביתו אין לחם ושמלה, כי היה עני גדול, וגם אשתו היתה רעה וכעסנית והיתה מקללת אותו תמיד. ועמד לפניו פעם אחת ביום חמישי, שלא היה לו עדיין על צרכי שבת, ועוד איש אחד עמד אז לפניו, והתחיל זה האיש להתאנח על רבי נחמן הנ"ל, על גדול עניותו ודוחקו

מגדולי אנ"ש בעיר ברסלב, היה גדול בתורה ובעבודת ה'. עניות מופלגת ושאר תלאות היו מנת חלקו, אך עמל בתורה ועסק בתפילה בכל לבו ונפשו יומם ולילה. כה עני מרוד היה, עד שלא היו לו מעות כדי לנסוע אל מוהרנ"ת, והיה מוהרנ"ת נוסע אליו לשוחח עמו בתורה ועבודה.

מוזכר בספר 'טובות זיכרונות': "ובאותו איסרו-הג באו למוהרנ"ת ז"ל ג' אנ"ש המקורבין ודבוקים מאוד למוהרנ"ת ז"ל, על שבת קודש פרשת בראשית לנעמירוב, היינו שם האחד היה החסיד הותיק הר"ר נחמן פעסחלס - הכהן, והשני היה החסיד המשמש למוהרנ"ת הר' נחמן טלטשיניר - הלוי, והג' היה החסיד הר' נחמן בנו של ר' יהודא לייב - ישראל, שהיה מגדולי אנ"ש דברסלב.

"...ואמר להם: אתם שלשה; כהן לוי ישראל, כי הר' נחמן פעסחלס היה כהן, ור' נחמן טולטשיניר היה לוי, והר' נחמן בר' יהודא לייב הוא ישראל, וזה כל"י שלימה..." (עמ' קמ, עיין שם)

ברוב עניותו, השכיר עצמו רבי נחמן בן רבי יודל לשמש בית-הקברות, הוא התגורר בבקתה דלה בעיבורה של העיר ברסלב, סמוך לבית-העלמין, והיה משגיח על הקברים, מנכש את השיחים שצמחו ועלו בהם, מנקה את שיירי הנרות, וכדומה, וחוזר לספריו, ללימודו ותפילתו. כל משכורתו היתה, שכל אימת שנערכה לווייה, היה אומר את ה'מלא רחמים', ולאחר הלווייה מגיש לשורת המלווים מים לרחוץ ידיהם כנהוג, ואז היו המלווים נותנים לו מטבעות

כשרוצים לפנות אל מישחן, פונים אליו בשמו
כשרוצים לפנות אל השי"ת, לומדים תורה - זה שמו
 (עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, נו)

סודו של רבי דוד

שלמה'קע נתן לו להבין כי אין לו ספק שהוא כן עשה היום איזה מצוה מיוחדת וביקש ממנו במפגיע לגלות לו מה היא.

"אם הרבי יודע שעשיתי משהו, אבל הוא אינו יודע מה היא המצוה – אז כנראה שאינו צריך לדעת..." – השיב רבי דוד נואשות, כשהוא מקוה כי הפעם ייחל לו הרבי מזויעהל.

כשראה רבי שלמה'קע כי אין הוא מסכים לגלות, שלף את נשק "יום הדין"; זה תקופה ארוכה שרבי דוד מנסה ללמוד איתו בחברותא, אולם הרבי שלמד בחברותא במשך כל היום עם כמה מחשובי ירושלים, עד היום לא הסכים ללמוד גם איתו. "אם תגלה לי בדיוק מה עשית היום – אלמד איתך בחברותא!" – הבטיח לו הרבי.

מול הבטחה שכזאת לא היה מסוגל לעמוד, בשפל קול סיפר על מה שהתרחש בכותל המערבי וההמשך בבית משפחת שכטר...

כאשר סיים את סיפורו התרגש האדמו"ר רבי שלמה'קע, וענה ואמר: "כאשר ננסת כאן לבית המדרש, מיד ראיתי עליך הזדככות גדולה מאד, ראיתי שעשית מעשה טוב שתיקן את נשמתך הן בגלגול זה והן בכל הגלגולים הקודמים! כעת הנני מבין מה גרם לך..."

לאחר התפילה הגיע במרוצה אחד מיהודי העיר להזכיר לפני הרבי מזויעהל את זוגתו שהתקשתה בלידתה, פנה רבי שלמה'קע לרבי דוד שכטר שעמד מן הצד וציוה עליו להזכיר את האשה. כמובן שרבי דוד שוב סירב לעשות פעולה הקשורה לפרסום... בהסבירו כי היהודי הרי מבקש את ברכת הרבי ולא את ברכתו שלו, אולם רבי שלמה'קע ציוה עליו במפורש: "לא כן, אלא אתה תברך אותה, כי בעת הזאת הנך נקי ומוזכך לגמרי, בידך לברך את ישראל..."

(מפי המשפיע החסידי רבי אלימלך בירדמן שליט"א)

וכי מה יכול לעזור רבי דוד שכטר, גם הוא עני ואביון מהודר שבמהודרים? והנה למרבה הפלא אומר הוא לאותו יהודי: "בוא איתי לביתי, ונראה מה אני יכול לעזור לך!"

לאמיתו של דבר, בפניה מוסתרת בביתו החביא רבי דוד סכום הגון עבור חתונת אחת מצאצאיו הוא... רבי דוד שהיה מחכימו דיהודאי לא רצה לסמוך על הרגע האחרון, במשך מספר שנים אגר פרוטה לפרוטה עד שעלה בידו לאסוף סכום שאיתו ניתן "לגשת אל השולחן". עתה עשה את חשבון נפשו, אמנם מדובר בכסף המיועד לעזור לו בשעת הדחק, אולם עדיין החתונה אינה עומדת בפתח, מנגד עומד לו יהודי זה ממש לפני החתונה ואין לו כלום.

השנים מגיעים לבית, רבי דוד סמך בבטחון מלא על השם יתברך, הוציא את אמתחת הכסף ומסרו בשלימותו לידי היהודי ההמום, שלא מצא מילים מתאימות להודות למטיבו.

באותו יום הלך רבי דוד כמנהגו להתפלל תפילת מנחה במנין אחד עם האדמו"ר הרה"ק רבי שלמה'קע מזויעהל ז"ע. אך נכנס לבית המדרש ורבי שלמה'קע ניגש אליו ומבקש ממנו: "אנא ממך! גלה לי איזה מצוה קיימת היום? איזה דבר טוב עשית היום?"

רבי דוד שכחסיד ברסלב ברח מכל פרסום וכבוד, ניסה להשיב בתמימות: "לא עשיתי כלום..." אבל רבי

מחשובי ופארי חסידי ברסלב בירושלים העתיקה היה החסיד רבי דוד שכטר (אביו של הרה"ק ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א) עובדת היותו חסיד ברסלב נלהב לא הפריעה לו לקנות את אמונם של גדולי ישראל, כסתו היתה מוטלת בין כל גדולי העיר, הרבנים והאדמו"רים שקבעו את מושבם בקרתא קדישא.

כמו רבים מתושבי ירושלים וחסידיו ברסלב בפרט, קנה לו שבתה אצל שריד בית מקדשנו הכותל המערבי. יום יום היה שוהה במקום שעות רבות, בהם התפלל, התבודד בינו לבין קונו ועסק בתורה.

יום אחד הבחין רבי דוד ביהודי מכובד היושב צמוד לכותל, ספר תהילים בידו והוא ממורר בככי סוער שעה ארוכה... חלפה שעה, עברו שעתיים והבכי הולך וגובר, עד שרבי דוד התחיל לחשוש לשלומו... - - -

כאשר עברו שלש שעות של בכיות מזעזעות את הנפש, חש אליו וניסה לדובבו בשאלה, על מה ולמה הינו בוכה כל כך?

לא קל היה לאותו יהודי להתחיל לדבר, אולם לאחר שנרגע קצת סיפר כי עומד הוא שבוע אחד בלבד לפני חתונת אחד מצאצאיו, בחודשים האחרונים ניסה לגייס את הכספים להוצאות החתונה והנדוניה, אולם כל הנסיונות עלו בתוהו, כעת ימים ספורים לפני החתונה עומד הוא בפני שוקת שבורה ואינו יודע איך ישא פניו.

מחקרים היסטוריים בחסידות

גניזות

שאלה:

מי היו זקני אנ"ש בדורו של ר' אברהם ב"ר נחמן?

תשובת הר"ר יהושע דרוק: (ה)

11 ר' אליקים געציל ליובונא וצ"ל המכונה ר' געצע, שהיה נכדו של הצדיק המופלא ר' פנחס יהושע מטשערין מגדולי תלמידי מוהרנ"ת, והיה חתנו של ר' נחמן הזקן ב"ר אפרים בנה של שרה בת רבינו נולד בתרל"ד לאביו ר' אברהם (שלא נמנה בין אנ"ש אך היה כאמור חתנו של ר' פנחס יהושע).

עד היום נזכר שמו של ר' געצע בסילודין, שעבד את בוראו בעבודות עצומות ונוראות, במסירות נפש ממש, שאגותיו הנוראים בעת תפילתו הרעידו את הלכות, היה גם תלמיד חכם מובהק ופרוש מכל הבלי עולם הזה, עני מרוד ביותר וכך עבד את ה'.

ידוע מאמר ר' ישראל כהן עליו, כשנפטר ר' אברהם ב"ר נחמן נענה ר' ישראל שלמדו הקדושה של ר' אברהם און יכילים להגיע, ובאו לפחות נקרא את הגרון [רייסן די קלא] כר' געצע בשאגות להשי"ת שיושיענו.

בצערותו נלקח לצבא הרוסי ובכוחות עילאיים שמר על קדושתו יהדותו, ביקר פעם אחת בארץ ישראל.

נפטר אחרי מחלה קצרה בשבועי של פסח שנת תרע"ח בהיותו בגיל ארבעים וארבע, הניח אחריו את חתנו העובד הגדול ר' ברוך געצע'ס (רוינבלום). ואת חתנו ר' אברהם דיהונבסקי.

12 ר' מתתיהו הכהן ברוסקי הי"ד שישנת לידתו המדויקת לא ידועה.

היה גאון וחרף עצום בתורה, כידוע שרבה של אומן הגאון הנודע ר' שלום מלמד וצ"ל שהיה מצד המתנגדים היה לו פעם קושיה חזקה בט"ז מוקשה ובכרום עם מי אפשר לדבר פה בענינים סבוכים כאלה נענה שר' מאטע'ס הברסלבר יכול לעזור לו, בלית ברירה אחרת נכנס לקלוזי בשטחו לר' מאטע'ס את קושייתו, ועל אתר יישב לו ר' מאטע'ס את קושייתו שעמל עליה זמן רב בישוב נפלא, ומאו היה בא רבות לדבר איתו בלימוד.

רבות מסופר בין אנ"ש על תמימותו הנפלאה, על תורתו בקדושה על עבודותיו הנוראים, ועל קדושתו העצומה עד שגם הפאר שבחבורה ר' אברהם ב"ר נחמן היה קם לפניו. כמו כן מסופר סיפורי פלא על מופתים ממש שפעל בכח תורתו וקדושתו.

נשלח ע"י הקומוניסטים ימ"ש למקום בלתי נודע, יחד עם העשרים ושבעה קדושים מאנ"ש שהוא היה המופלג שביניהם הי"ד.

תם ולא נשלם כי רבים הם ואי אפשר לפרטם כי יש עוד את חשובי אנ"ש דפולין ר' יצחק ברייטער ר' אהרן לייב ציגלמאן ר' אפרים'ל קרקובסקי ועוד ועוד חשובי אנ"ש באוקראינה כר' ברוך ברדיטשובער ר' שמערי'ל מברדיטשוב ועוד אך כאמור אין כאן המקום לפרט את כולם וליקטנו את רוב השמות הידועים כדי לעשות קצת סדר בדבר.

לחידודא
חידון השנוע לעצירים

חידה מס' 184

מהי התורה הראשונה שר' נתן שמע מרבינו?

הפתרון לחידה מספר 183

איזה תורה בליקוטי מוהר"ן נאמרה בליל א' דשבועות?
- ליקוטי מוהר"ן ח"א, תורה נ"א (פרפראות לחכמה, להבדיל משאר התורות שנאמרו בשבועות ביום יום א' ליום ב')

זכה בהגרלה לחידה מס' 183

יחיאל צבי וויספיט, ריב"ל, בית שמש

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ₪

קדושה - רק ע"י תפילה והתבודדות

הרב החסיד ר' נתן ליברמנט

כל דבר בעולם הזה - עולם העשיה - יש לו שורש למעלה - בעולמות העליונים, כמו כן האורות העליונים אשר שורשם למעלה, הצדיקים עוסקים לצמצם אותם בהשתלשלות לעולם העשיה - הגשמי הזה. שונה מכך היא האמונה שאין לה שום אחיזה בגשמיות והיא בלתי ניתנת להשגה כלל בצורה גשמית, אולם מכיון שבהכרח צריך שתהיה איזו עשיה גשמית שנוכל להגיע ולהשיג את האמונה, ע"כ יש לנו את התפילה, כי אמונה ותפילה אחד הם. שכן, כאשר האדם יודע בבירור כי רק הקב"ה הוא המספק לו כל צרכיו - אין ראוי להתפלל על כך לזולתו, ובאם האדם כן מחפש אופנים אחרים להשיגם הוא מראה בזה שאינו מאמין לגמרי כי הכל מאתו יתברך. ולכן כמה שהאמונה חזקה יותר גם התפילה חזקה יותר, וכן להיפך כפי ריבוי התפילה כך מתחזקת האמונה.

זה מה שאומר רבינו (ליקוטי מוהר"ן, ח"א ט): "עיקר החיות מקבלין מהתפילה כמו שכתוב 'תפילה לא-ל חיי, וכשמתפלל בכל כחו ומנניס כחו באותיות התפילה אוי נתחדש כחו שם בבחינת 'חדשים לבקרים רבה אמונתך'". כלומר התחדשות החיות והכח בבוקר באה ע"י אמונה, ואמונה היא תפילה כאמור.

הסיבה שנחסר לאדם חיות הוא מחמת חוסר קדושה, וכמש"כ באיכה (א): "צוד צדוני כציפור אויבי חיים". כמו שמבאר מוהר"ן 'אויבי חיים' - חיים לשון גילוי עריות, וזה 'אויבי' - הם התאוות רעות - צדוני כציפור, כי הציפור פורחת באויר בדרור וחירות, והציידים אורבים עליה לתפסה ופורשים רשת לרגלה, והציפור עד שמתעשת עצמה הרי היא כבר ניצודה בידי הצייד.

כן הוא אצל רבים; האדם מדמה כי הכל ילך אצלו כשורה, וינהג את חיו כמו ה'עובדים' מאנ"ש בדורות הקודמים, אולם לפתע מוצא עצמו עמוק בתוך מלחמת היצר עד שאפילו לא ידע על מה וכיצד להתכונן כראוי...

בהמשך הפסוקים שם כתוב: "צמתו בבור חיי וידו אבן בי" כי אפילו כאשר כבר מתעורר מעט, כל חיותו נצמט בבור ואין לו שום חיות לעבודת ה'.

ברם שם באותו הפרק כתוב: "את אשיב אל לבי על כן אוהילי" - הנה רואה אני נקודת אור, יש לי עדיין פתח תקוה 'חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו', כיצד? ע"י 'חדשים לבקרים רבה אמונתך' - ע"י ההתחזקות בתפילה כאמור.

כי זאת יש לדעת בבירור, כמה שיהשוב ויטכס עצות - בלי תפילה והתבודדות אינו כלום, אפשר שהיו כמה צדיקים קדושים שבאו לזה בלי תפילה, אולם אנו אי אפשר לבא לתכלית בלי התבודדות.

כאשר הולכים בדרך זה אין ייאוש, כי האדם מתיימש מחמת שרואה כמה הוא מנסה להתעלות ולא הועיל, אולם רבינו צעק: "אין שום ייאוש!" כי אכן כבח התפילה אין כלל מקום להתייאש.

זוהי עבודתנו, להתחיל מחדש להיות יהודי כשר, וכאשר אמר רבינו "אי אפשר להיות איש כשר באמת כי אם ע"י התבודדות".

המתבודד וצועק לה', אע"פ שעובר מה שעובר, אולם למעלה לא ייבוש, כי הרי יוכל להגיד להש"ת הרי אתה יודע כמה רציתי להתקדש ולהיטהר, והעיקר לא להרפתק רק לבקש ולהתפלל. (מעובד מתוך שיחתו של הרב החסיד ר' נתן ליברמנט שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. אידיש, שידורים חיים)

רק תרצה!

"דברים טובים מגיעים בקושי" כך מקובל לומר ואכן כמעט כל התעלות והתרוממות בעבודת ה' כרוכה בקשיים ובהפרעות גדולים וקטנים מבפנים ומבחוץ, עד שפעמים רבות נדמה כאילו הש"ת אינו חפץ בי ובעבודתי, שהרי כל כך הרבה קשיים נערכים בדרכי, אם הוא היה רוצה בכך, היה הכל הולך בקלות. אבל טעות בידינו, ההפרעות מעידות שאדרבא עבודת ה' שלנו חשובה ויקרה מאד, ודווקא משום כך מגיעות ההפרעות כדי שנרצה ונשתוקק אל המצוות ולא נתפוס אותם כדבר המובן מאלינו.

זו היתה טעותם של המרגלים שציינו את מעלתה של ארץ ישראל שהיא זבת חלב ודבש, אבל "אפס כי עז העם היושב בה" (במדבר יג), עם כל הכבוד לארץ ולמעלותיה, אבל יש מכשולים שאי אפשר להתגבר עליהם, חומות מבוצרות, ענקים, ומה לא. ברם הצדק היה עם יהושע וכלב שטענו "עלה נעלה וירשנו אותה" וכדברי רש"י: "אפילו בשמים, והוא אומר עשו סולמות ועלו שם - נצליח", כי הרצון דקדושה, כאמור גובר על הכל.

כך נבין מדוע נסמך לענין המרגלים פרשת נסכים - הקרבנות, שכן הנסכים מלמדים את מעלתו של הרצון דקדושה, שהרי הנסכים הם מנחה שהיא קרבנו של העני שנאמר עליה "נפש כי תקריב מנחה" (ויקרא ב, א) שהעני שאין ביכולתו להביא קרבנות בהמה או עוף, רק מנחה פשוטה מקמח סולת והרבה רצון דקדושה וכיסופין, שזה יקר מאד בעיני הש"ת כאילו הקריב את נפשו. כי זה גם הלכה שנלמד מהמרגלים, שהרצון דקדושה בכוחו לגבור על כל המכשולים.

(עפ"י ליקוטי הלכות ברכת הריה, ה)

02-5410100
www.zadikintours.com

ד"ר צדיקים

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס

סיסות לחילוקי קברי צדיקים | אירועים מתיישים

02-633-8444

באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

איצרות ברסלב 02-9950000			קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים		
עברית			אידיש		
21351 הרב יוסף לוי שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21333 הרב עופר גיסינ שליט"א	21312 לחרגום שיעורי של לוי יצחק בנדר	113933 הרב מרדכי פרנק שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	1132 הרב שמואל הרובין ז"ל
21353 הרב מאיר מימוני שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	21313 הרב עוזיהו אלכורת שליט"א	113934 הרב צבי צוקר שליט"א	113916 הרב אליהו גודלנבסקי שליט"א	1133 הרב גדליהו אהרן קעניג ז"ל
21354 הרב מרדכי פרנק שליט"א	21335 הרב ארו דורון שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113917 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	1134 הרב נתן צבי קעניג ז"ל
21355 הרב צבי צוקר שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדרל ז"ל	21315 הרב שלום ארוש שליט"א	113942 הרב אליהו קישבוים שליט"א	113918 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	1135 הרב צבי אריה רזנפלד ז"ל
21356 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21341 הרב בנימין זאב חשין ז"ל	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעניג שליט"א	113919 הרב אברהם ויצהנדרל ז"ל	1136 הרב יעקב מאיר סנסור שליט"א
21357 הרב משה קרמר שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	21321 הרב פנחס בונקר שליט"א	113944 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	113921 הרב אליעזר חשין שליט"א	1137 הרב משה קרמר שליט"א
21358 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	21322 הרב נחמן בורשטיין ז"ל	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113922 הרב יום טוב חשין שליט"א	1138 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21359 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21344 הרב יוסף חשין שליט"א	21323 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113923 הרב יואל יוזף שליט"א	113911 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21361 הרב ישראל שלמה שליט"א	21345 הרב שמעון טייכנר שליט"א	21324 הרב יצחק בזנוסן שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113924 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21362 הרב מאיר שלמה שליט"א	21346 הרב יצחק טיינגיל שליט"א	21325 הרב אליעזר ברלנד שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113931 הרב יואל משי ז"ל שליט"א	113913 הרב משה גדליהו אנשין שליט"א
21363 הרב נתן שפירא שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21326 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א			
21364 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21331 הרב אליהו גודלנבסקי שליט"א			

אומן ב-199\$ בלבד

*המחיר לבודדים ובכפוף לזמניות המושבים בטיטוד

תארוז מזוודות

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80

החלה להרשעה לשנה

אירופנים